

Cantant, pianista, guitarrista i 'performer', presenta 'Corazón lengua' des d'avui fins al dia 30 al Teatre Lliure.

JORDI BIANCIOTTO
BARCELONA

—¿Què és *Corazón lengua*?

—Un espectacle que neix d'una pedra que va trobar la meua nòvia i que semblava una pedra i una llengua alhora. El cor, com a concepte, dóna per a molt, i la llengua, també.

—¿Inclou cançons noves?

—Sí, unes quantes. Aprofito per recuperar coses que he escrit per a altres, peces de la meua cantata *Adultus*, del musical *Turning point*, coses de Gainsbourg... Un espectacle bastant colorista, de cabaret, amb una mica de teatre i tres músics.

—Després de la presentació de *Libérame* i el recital *Solo ante el peligro*, és la seva tercera proposta en menys d'un any. ¿Què li està passant?

—Quan sorgeix la possibilitat d'actuar al Lliure em demanen que sigui amb coses noves, i jo puc escriure molt ràpid quan és necessari. Treballo bé sota pressió.

—Té una proposta pròpia molt lliure i, al mateix temps, se sotmet a vegades a la disciplina de les bandes sonores per al cine. ¿És saludable aquest contrast?

—Sí, en el cine l'ego es rebaixa. Però sempre parteixo del que em surt. Sempre sóc jo. Últimament faig poc cine. No agafo qualsevol cosa.

—Després de *Mi vida sin mí* no ha treballat més amb Isabel Coixet.

—Ella ha deixat d'encarregar bandes sonores; a les seves pel·lícules ara només hi inclou cançons soltes...

—Com les d'Antony and the Johnsons. ¿Li agraden?

—Antony és una mica llaunat, ¿no? No és el meu favorit. Em sembla una mica lamentós, que no lamentable. A mi m'agrada l'estil d'un Henri Salvador, que podia fer tant una can-

Alfonso Vilallonga Música → ACTUA AL TEATRE LLIURE

«El meu públic és burgès perquè Catalunya ho és»

GUILLERMO MOLINER

EL REI DEL CABARET ► BARCELONA, 1960 ► LA SEVA OBRA S'INSPIRA EN EL MUSICAL TEATRAL I LA 'CHANSON'

«Abans estava fart que recordessin que sóc baró. Ara m'ho miro diferent i jugo amb això»

çó d'amor com una gamberrada. Jo també tinc aquestes dues cares.

—En els últims espectacles ha fet broma amb el seu títol de baró de Maldà i Maldanell, i amb el petó del seu oncle José Luis a Audrey Hepburn a *Esmorzar amb diamants*. ¿Ja no li importa que les credencials familiars interfereixin en el seu personatge?

—He canviat. Abans estava fart que sempre recordessin que sóc baró, quan jo sóc un músic i això és el que faig. Ara m'ho miro diferent, i com que en el fons sempre m'ha fet gràcia, jugo amb això.

—No forma part de cap tendència ni escena. ¿És bo o dolent?

—És una arma de doble tall. És cert que no veig artistes de la meua corda en aquest país, ni hi ha tendències que m'acullin. No formo part ni dels cantautors ni del pop...

—El seu públic, ¿és bobo (burgès-bohemí)?

—Burgès sí, perquè la societat catalana ho és. Bohemi... Hi ha una barreja. Ara actuo més al Lliure que a Sidcar, però tinc una facció de públic jove o alternatiu.

—¿Què desitja fer ara?

—Un gran musical; espero poder fer-lo per al 2011. ¡Una obra de la qual puguin menjar els meus fills! Serà sobre un tema català familiar; de moment no puc dir res més. ≡

idees

JUAN
Villoro

Nou ritme per al tambor

Miguel Sáenz ha publicat una versió d'*El tambor de hojalata*, novel·la mestra de Günter Grass. El traductor es va ocupar per primera vegada de l'autor de Danzig el 1977, quan es va fer càrrec de *El rodaballo*, i va seguir endavant mentre traduïa les obres completes de Bernhard i fins i tot tenia temps per fer immenses traduccions de l'anglès, com *Llámalo sueño*, de Henry Roth.

El primer que un pensa davant els èxits de Sáenz és que comanda un exèrcit de traductors. La idea no és tan esbojarrada, ja que té rang de general jurídic de l'Aire. Poques vegades la disciplina militar ha estat tan fecunda com en el cas d'aquest desxifrador de missatges aliens.

Fa uns quants mesos vaig participar en una trobada a França amb motiu del centenari de Malcolm Lowry. Allà es va presentar la nova traducció de *Bajo el volcán*.

L'ofici d'un traductor és el d'un elegit que busca llum entre les ombres

Va ser incòmode sentir crítiques al primer traductor de l'obra. Resulta cruel que per exaltar els mèrits d'una traducció es ridiculitzi l'anterior.

Amb tarannà molt diferent, Sáenz rendeix homenatge al seu precursor. La seva traducció d'*El tambor de hojalata* desemboca en un epíleg on parla amb admiració de Carlos Gerhard, català exiliat a Mèxic, d'ascendència suïssa i alsaciana, germà del compositor Roberto Gerhard.

Gerhard va col·laborar estretament amb un altre refugiat de la guerra civil, Joaquín Diez Canelo, propietari de l'editorial mexicana Joaquín Mortiz, on *El tambor de hojalata* es va publicar el 1963, a penes quatre anys després de la seva aparició a Alemanya.

«La luz atrae a todos, aun al más vulgar, en tanto que la semioscuridad sólo hace detenerse a los elegidos», escriu Grass en la versió de Gerhard. Sáenz prefereix «penumbra» a «semioscuridad». El més decisiu és que la frase resumeix l'ofici de traductor: l'elegit que busca la resplendor entre les ombres. La claredat no necessita intèrprets.

Sáenz jutja que la traducció de Gerhard és excel·lent. Més que millorar el seu antecessor, va decidir coexistir amb ell, com un germà d'armes. L'obra capital de Grass mereixia almenys dues versions. El veterà de guerra Miguel Sáenz no podia sostreure's a aquesta batalla.

Com sempre, el seu combat és la nostra victòria. ≡

Locals
comercials

Venda de dos locals comercials a Barcelona (Districte d'Horta- Guinardó)

L'Institut Català del Sòl procedirà mitjançant concurrència d'ofertes, a la venda de dos locals comercials situats al carrer Dante Alighieri, 162-164 i Plaça de la Cosmos, 7-9, de Barcelona.

El plec de bases que regeix l'adjudicació es pot recollir a l'Àrea Comercial de l'Institut Català del Sòl (carrer de Còrsega, 289, 3a pis, Barcelona) a partir del dia 23 de desembre de 2009, de 9.00 a 14.00 h, excepte els dissabtes.

Les instàncies per a participar-hi s'han de presentar al registre de l'Institut Català del Sòl, abans de les 13.00 h del dia 15 de febrer de 2010.

Per a més informació, us podeu adreçar al telèfon 932286000 o podeu consultar el web www.incasol.cat.

Generalitat
de Catalunya

012
www.incasol.cat

Liceu Òpera
Barcelona

10è aniversari
nou Liceu

DESEMBRE 2009 Dies 23, 27, 29 i 30

Il trovatore de Giuseppe Verdi

«Una òpera
que ho té tot,
bellesa, dramatisme
i virtuosisme»

VENDA DE LOCALITATS
ServiCaixa
992 53 33 53
servicaixa.com
LiceuDirecte
www.liceubarcelona.cat
TaquillesLiceu
Sant Pau, 1

INFORMACIÓ Tel. 93 485 99 13
www.liceubarcelona.cat

